सर्गः १४ निर्वन्धपृष्टः स जगाद सर्व्वं स्तुवन्ति पौराश्चरितं त्वदीयम्। अन्यत्र रक्षो भवनोषितायाः परिग्रहान्मानवदेव देव्याः ॥ ३२ ॥ कलत्रनिन्दा गुरुणा किलैवमभ्याहतं कीर्त्तिविपर्य्ययेण। अयोघनेनाय इवाभितप्तं वैदेहि बन्धोर्हृदयं विदद्रे ॥३३॥ किमात्मनिर्व्वादकथामुपेक्षे जायामदोषामुतसंत्यजामि। इत्येकपक्षाश्रयविक्लवत्वादासीत्सदोलाचलचित्तवृत्तिः ॥ ३४ ॥

निर्व्वन्धेति। निर्व्वन्धेन हठेन पृष्टः सचारो जगाद किं० तदाह हेमानवदेव राजन् पौरा रक्षसो भवने गृहे उषिताया कृतवासाया देव्या राजपत्न्याःपरिग्रहात् स्वीकारात् अन्यत्र अन्यांशे त्वदीयं सर्वं चरितं स्तुवन्ति ॥ ३२ ॥ कलत्रेति। किल प्रसिद्धौ एवं वैदेहि बन्धोःसीतावल्लभस्य ज्यापोःसंज्ञाछन्दसो र्व्वङलमितिह्रस्वःरामस्य हृदयं विदद्रे विदीर्णं किं० हृं कलत्रं पत्नीतन्निन्दया गुरुणा महता कीर्तेर्विपर्य्ययेण विरुद्धेनअयशसा अभ्याहतं ताडितं केन किमिव अयोघनेन लोहमुद्गरेण अभितप्तमयो लोहमिव ॥ ३३ ॥ किमिति। अहं किमात्मनः स्वस्य निर्व्वादो निन्दा तत्कथामुपेक्षे उत अदोषां जायां संत्यजामि किमुत शब्दौ प्रश्ने संशये वा इति एकस्यपक्षस्याश्रये स्वीकारे विक्लवत्वादनिर्णेतृत्वात् स रामो दोलावत् चलचित्तस्य वृत्तिर्यस्य स आसीत्॥ ३४ ॥